

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Codratus M. 10. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

tum, arbitriumve fingas. Tua obedientia nunquam erit sine præmio.

2. Plerumque anxi & inquieto es animo: unde hoc? Ex eo sanè, quod vel nullo modo, vel certè coactâ & repugnante voluntate obtemperes iis, quorum DEUS te subjecit imperio. Si vis esse verus obediens, propriam exue voluntatem: Res planè difficultis! sed difficultas hæc à sanctis alacriter superatur. Quam felicem vitam duceres, si tua voluntas cum voluntate præpositorum omnino congrueret?

3. Alienum etiam à Mandatis judicium ne habeas. Non est inferiorum, superiorum judicare mandata, nisi clarè divinis legibus repugnare videantur. Sic Jesus subditus erat Mariæ & Iosepho, ut ad utriusque arbitrium, suum ipse judicium labens componeret. Jesum imitare: nam, quæ tibi præscribuntur, si tui judicii lance examinare consuecas, nec hilaris, nec facilis, nec digna mercede erit obedientia tua. Nescit judicare, quisquis perfidè didicit obedire. Greg.

S. CODRATUS M.

10. Martii,

*Nolite solliciti esse animæ vestrae,
quid manducetis, neque corpori,
quid induamini. Christus. Luc. c. 12.*

Adeste

ADeste & aures advertite, qui Matrem,
 Qui ubera matris, & sium clamatis
 molliculi: suum etiam superis lac est. Ma-
 trem CODRATUS in cunis amisit, neque ca-
 men non molliter est educatus. Etenim nu-
 be miraculosâ implicitum Numen fovit, &
 Ambrosiâ scilicet enutritivit delicatū. O plu-
 ribus cæli hanc instillate, plures ut CODRA-
 TOS habeamus: Nimirum à cælo lactatus
 cælum sapuit, cælum spiravit CODRATUS, &
 cæli amore, et si medicus aliorum prolonga-
 ret, suam ipse tamen vitam imò mortem
 contempsit. Ecce enim verberant crudelem
 in morem CODRATUM tortores: Aërem,
 non CODRATUM verberant. Nunc minas
 Jason Præfectus, nunc blanditias ingetit, &
 promissa. Surdus est Martyr. Raptatur cum
 sociis ad supplicii locum. Ad epulum ire si-
 bi visi sunt, atque ut scires, quanto gaudio
 imbuti; cum cantu ivere, & illo, si judices
 vel Cælitum aures rogasses, longè suavissi-
 mo. jam vero cum capite sunt truncati,
 gaudio demum dices exiliisse. Terra quo-
 que applaudens eo in loco, quem sanguine
 pinxerunt, fontem reddidit, sed qui Chri-
 stianorum pro Christo mori volentium non
 pelleret, sed accenderet sicut.

Ex Surio.

MEDIT-

De compositione voluntatis nostra
cum Divinâ.

1. **D**ei providentia penitus te committere; amens quippe est, quisquis resistit Omnipotenti. Itaque certus, nihil fieri contra divinam voluntatem, ut in secundis, sic in adversis rebus acquiesce: hac ratione & vives felix, & placebis Deo, immo vero id si velis unum, quod vult Deus, tuam semper facies voluntatem.

2. Deus melius novit, quae tibi prosint, quam tu ipse: noxia saepius expetis; similis es pueris, stultis, & phreneticis, quibus nec venenum, nec gladii permittuntur, ne sibi mortem consificant. Erit aliquando tempus, cum divinae providentiae grates referas, quod ratione nunc tibi ignota tecum agat, & quod tibi ea deneget, quae vehementius concupiscis. Excipe grato, & lubenti animo, quidquid boni, aut mali tibi acciderit, dumque res tuæ prosperè cadent, hujus prosperitatis indignum te fatere. **G**ratias Deo non minus in prosperis agas, quam in adversis, & cum prospera sunt, te non meruisse fatearis. Euch.

3. Deus tibi datus est, quod tuæ saluti conductet magis. Pater tuus est, an in dubium revocare potes ejus amorem? Magis te amat, quam tu te ipsum, utpote qui totum suum sanguinem fuderit pro salute tua, pro qua vel minimum laborem refugis. Quotiescumque affligeris, memento, afflictionem tuam à Deo Patre tuo permitti: **Sicut enim semper Deum, ita semper pater.** Euf. Emiss. S. MAR.